

Proces verbaal van verhoor van Verdachten:
 dds H Augustus Wgfr.

Nicolas Boes.

Ik wil bekenen.

Keen paar weken geleden ben ik jnson vlak op een avond, terwijl ik alleen liep, op den weg naar het spoor alhier tegengekomen die een praatje met mij begon, hij zeide dat hij zoo in verlegenheid zat en dat hij zoo noodig senten moest hebben, hij wilde de wadroute vermoorden, hij vroeg mij, dat ik hem den weg zou wijzen, hoe hij haar te komen, dan zou ik ook wat van het gestolene krijgen. Ik wilde niet aangehouden naar hem luisteren maar heb toen hij bleef aandringen gezegd dat hij gemakkelijker bij de wadroute kon komen als hij zijn weg nam eerst over het land, dan door den heid van Scheer en zoo achter bij ons door. Toen ik eenmaal den weg gewezen had, zat ik er aan verb. Er is niet besproken over den tijd en de wijze van uitvoering, ik wist niet wanneer hij het doen zoude, maar toen ik Zaterdag 11 dees met mijn broeder het gegil hoorde, wist ik dat hij het dieen d. wons doen zoude. Alles is toen verder gebeurd zooals ik het aan u heb verteld, het zij. Men dat ik achter hoorde was van de wed Bute; ik ben opzettelijk naar de Straatzijde gegaan, toen mijn broeder dolf te bes ging. Ik heb gelijktijdig met vrouw Stik vrouw Bute achterover zien liggen en toen begreep ik dat het gebeurd was, toen brandde het licht nog in de kerken; ik ben toen geloopt tot de pomp; ik heb Jansen vries gezien die naar kaan ging; de laatste bezoekers Piet Roggeveen en Tiek Poeker gingen de heberg van mijn vader uit. Ik heb tegen mijn vader gezegd, wacht ik zal wel fluitten en toen heb ik dat gegil gehoord dat uit het huis bij de groote voorramen van daan kwam en dan dat ik vrouw Bute achterover op haar stoel had gezien, begreep ik toen dat dit laatste gegil was geweest van Anna Beijer. Ik heb met mijnne ouders de heberg opgekruip, ik ben gaderet, met hen en toen heb ik gehoord dat

iemand of ons vuilnis vat stapte, dit ^(daar) staatsaltijp
en was niet door mij opzettelijk daar neêrgezet.
Ik ben naar buiten gegaan, de hond vloog er nog op
af, maar hij was al over het schut, ik heb hem om
het seeret bij ons zien verdwijnen; ik ben terug op-
loopen en toen ik bij de bak was, hoorde ik de win-
kelschel van de twee Bute, die moet gekomen zijn
door de trekking van de deuren of hij moet een
ander bij zich gehad hebben maar dit geloof ik
niet want hij had geregt dat hij het alleen doe zoude.
Toen ben ik in huis gegaan, mijn vader stond te
wateren en in huis gekomen heb ik tegen mijn
moeder geregt dat er een kerel achter was, zij ge-
loofde dit niet. Toen heb ik er niet meer over ge-
dacht, ik besaal dat ik er niet over heb gesproken;
ik ben te bed gegaan en heb rustig geslapen tot
den volgenden morgen 6 1/2 uur. Van halfneven
tot 7 uur heb ik mij opgekrapt, toen ben ik aan het
staelenmaten gegaan, vervolgens kwam de wasch-
vrouw bij ons binnen, zij vertelde ons daber zo'n hoop
volk voor de deuren bij vrouw Bute; toen zijn wij
allen naar buiten gegaan om te kijken. Ik ben niet
in huis geweest, ik heb vrouw Bute tegen den mid-
dag gezien over het schutje, tuschen haar erf en het onst,
toen de achterdeur bij haar opening en toen hebben
de meeste menschen dit bij ons gezien. Toen speek het
mij dat het gebeurd was en dat ik hem den weg had
gewezen en toen wilde ik ook geen hand slaan aan
het sootje dat hij gegapt had. Simon Alob had gezegd,
als het gebeurd is, zal ik het daar bequaven. Hij had
gevraagd waar moet ik het bequaven heb ik ge-
regt, stap het maar in dat gangtje van ons, daar
tuschen die 2 muren, dit is achter ons erf op dat
van Blaauw en op dat van Scheene, ik heb drie-
delijk gezien dat aldaar gespilt was, ik was evenwel
te angstig om het aan de Meeren te vertellen. Ik
heb Simon Alob in het geheel niet gesproken, ik
heb hem ontweken en hij heeft mij niet gezocht. Hij
moet het gelo hebben, want ik heb van Wasa de vrie
vernomen dat hij zo'n hoop gelo te lasten in zijne
portomonnaie had gezien, terwijl hij volstrekt geen
werk had. Ik heb gisteren morgen de ketting niet op het
erf bij de woning van Alob neergeworpen, ik heb
van een paar jongens; verdachte heeft, nadat hem

den naam van die jongens was gevraagd en na eenige be-
spreking, waarbij hem op het hart was gedrukt de volle
waarheid te zeggen, gezegd: Ik heb de ketting daar reer ge-
gevois, dit heb ik maandagavond 11 omstreeks 1 uur ge-
daan en de reden dat ik dit ^{het} gedaan lag hierin, dat ik
dien dag hoorde zeggen dat Alot nou zijn vrijgesproken en
dat ik verdacht werd en toen heb ik dit niet gewild, maar
dat mij allebei getraft zouden worden. Ik ben toen gaan
zoeken op de plaats alwaar Alot de voorwerpen moest
hebben begraven, ik heb heel diep de ketting gevonden,
die lag boven op en die heb ik toen medegenomen, de
rest zit er nog; ik herken de ketting in de mij vertoonde.
Ik beweer dat ik thans de gehele waarheid heb gezegd. Op
Mijn vraag wat ik heden morgen toen ik voor de heils-
preking prediking op eigen verzoek naar de woning mijner
ouders heb gegaan, is mijn antwoord, ik dacht dat ik
toch nog niets wilde zeggen en wat betreft mijne ouders,
dacht ik aan de behande en ik was blijde dat ik het
niet gedaan had.

Na eenige bespreking zegt verdachte: 's avonds te
9/2 a 10 uur op een avond op den weg naar de Spoor is
de afspraak met Alot gemaakt; hij wilde naar de laar-
leensche kermiss, hij reide, hoe kom ik aan centen, hij
vroeg, zou de Fredoute nog een beetje hebben. Ik heb ge-
zeegd, dat kan wel bij heeft een goed zaakje; hij vroeg
hoe kom ik bij pleui; ik heb hem gezegd over het land
enz., zoals ik dit hiervoor heb opgegeven. Ook heb ik
hem gezegd, waar de bij stons, die stons altijd buiten, tegen
het heeft en daar zou hij het mee doen, hij heeft niet
gezegd hoe, maar toen ik haar op den stoel zag, had zij
een gat in haar hoofs. Hij heeft gevraagd hoe lakt
de Fredoute te bed ging, ik heb gezegd, elf uur, maar
niet blijft wel eens laat op tot 12 uur. Hij heeft gevraagd
op welke dag het zou gebeuren, ik heb gezegd dat op
een zaterdagavond het druk was, maar dat het op het
laatste van den avond stil was en toen is afgesproken
dat het op een zaterdagavond zou gebeuren en wel op
die zaterdag waarop het heeft plaats gehad, want hij
zou naar de laarleensche kermiss en het was des maan-
dags ook nog kermiss. Ik weet van Sae del vis
dat hij daarheen, is geweest. Ik heb gezegd, ik wil je niets
helpen, daar staat de bij en je doet maar wat je wil.
Ik heb hem niet over de mesjen of over dat lange mes
gesproken, dat lange mes lag altijd in den winkel

dit heb ik genoeg gezien. Ik heb hem geen bijzondere
aanwijzing gedaan dat de bijl. ook voor Anna
moet worden gebruikt, ik heb gezegd, je doet wat je wil. Ik
heb Anna niet gezien, ik bedoel toen zij dood was, wel
op het portret, dit heb ik bij den Photographaaf nieuwstadt
gezien, toen was Bram Zijdevind daarbij; ik heb
toen 4 portretten van Anna besteld, zooals zij dit
met de kermiss had laten maken; die bestelling is
gegaan op den dag van de begrafenis. Ik zelf
heb Anna naar het graf helpen dragen; ik heb
niet durven weigeren omdat de verdenking van
op mij zou kunnen vallen.

Voorgelaten enz.

Verdachte zegt nog: Toen ik alst over het schut
has vier gaan moet hij later nog terug zijn geweest want de
volgende morgen heb ik bemerkt dat in den grond was gepit
en dit kan hij niet gedaan hebben vóór hij over het schut ging.
Dok heb ik kunnen zien dat alst, toen ^{hij} den loop ging
zijn pet op had en dat hij een Engelsch lederen broek droeg
met mouwen vert, zijnde een gewoon timmermans bus.
Ik weet niet of alst wonden of kneuzingen heeft bekomen
omdat ik hem sedert niet heb gezien of geproben; derz. namid.
dag, toen ik op het Prashuis alhier op de bovenkamer zit,
heb ik hem voor het eerst teruggezien, hij kwam uit
de herberg van Stove.

Platerdag 14 dage vóórdat de inhuering plaats vond, is
door mij met alst afgeproben dat de moorde, zonde, plaats
hebben als Anna Beijers te bed lagen vrouw Bute nag
op was en beide vrouwen zonde, worden vermoord. Alst
reide, als het mislukte, dan gesak ik er bij. Ik had
hem gezegd dat Anna ontbreks to à 10 1/2 uren te bed
ging en vrouw Bute meestal tusphen New R
leudr, ten minste zaterdag, Alst reide, dan ga
ik achterom want als de wed. Bute op haar stoel
zit is het het gemakkelijk. Ik ben opzettelijk in de
achterkamer gaan zitten omdat ik wist dat het zou
gebeuren. Alst had mij gevraagd, was zou ik
het mede doen en toen heb ik gezegd, de bijl. staat
bij het hek.

Nader voorgelaten enz.